

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/114/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816204864
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816204864.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej F. A., S.. XX.X.XXXX, M. Q., Ž. XXX, o zaplatenie 1.777,24 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 6C/120/2016-51 zo 17.1.2017 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti, vo výroku o splatnosti pohľadávky a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1336,53 eur s úrokom presne špecifikovaným vo výroku rozsudku a nezaplatené poplatky za poistenie a náhradu trov konania vo výške 44,80 %, všetko v mesačných splátkach po 40,- eur mesačne, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

2. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzavreli Úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX U.L. X.X.XXXX (ďalej len „Úverová zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.02.2014 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 2.000,- eur, ktorý mala splatiť v 120 mesačných anuitných splátkach po 29,73 eur s termínom splatnosti prvej anuitnej splátky XX.X.XXXX a splatnosťou úveru dňa XX.X.XXXX. Úroková sadzba bola vyčíslená na 12,90% a bola fixná do splatnosti, ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 15,42%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu Úverovej zmluvy bola vyčíslená na 18,87% a celková čiastka, ktorú mal klient uhradiť bola 3.667,60 eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol vyčíslený na 100,- eur. Úverová zmluva bola uzavretá s typom poistenia Súbor A s poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,73 eur mesačne. Ďalej vychádzal zo zistenia, že žalovaná do predčasného zosplatnenia úveru (18.4.2016) uhradila žalobcovi 645,97 eur a po zosplatnení sumu 17,50 eur, t.j. 663,47 eur. Z výzvy na predčasné splatenie úveru z 18.04.2016 vyplynulo, že žalovaná napriek opakovaným upozorneniam neplnila si svoje povinnosti preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, čím žalovanej vznikla povinnosť jednorázovo uhradiť celý zostávajúci úver vo výške 1.943,96 eur, poplatok za výzvu vo výške 30,- eur najneskôr do 28.4.2016.

3. Po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1,3,4 OZ, § 53 ods. 1,5 OZ, § 54 ods. 1,2,3 OZ, § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., § 9 ods. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 cit. zák., § 11 ods. 1 cit. zák., prihliadajúc na výsledky vykonaného dokazovania, dospel k záveru, že Úverová zmluva z X.X.XXXX uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, teda neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere z X.X.XXXX je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j/, k/ zákona o

spotrebiteľských úveroch, pretože z uzavretej zmluvy nie je zrejmé prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným splátkam. Suma splátok je vyjadrená jednou sumou, bez informácie, akú časť z toho tvoria úroky prípadne poplatky a akým spôsobom sa v prípade úhrady splátky pričleňujú na úhradu istiny, úroku, prípadne ďalších poplatkov a úhrad. Navyše uvedená zmluva síce obsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 15,42 % (písm. j/), avšak po prepočte správnosti uvedenej výšky RPMN, za použitia kalkulačky RPMN pre spotrebiteľský úver uverejnenej na internetovej stránke, dospel k záveru, že správna výška RPMN je 13,68% a nie 15,42% a v súvislosti s uvedeným, potom celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť by mala byť vo výške 3.567,60 eur, nie vo výške 3.667,60 eur. Prihliadajúc na rozhodnutie - Rozsudok Súdneho dvora sp. zn.: C-42/2015 z 9.11.2016, ktorý zabezpečil o.i. výkladov aj výklad čl. 10 ods. 1,2 písm. g/, h/, i/ Smernice č. 2008/48 konštatoval, že v prípade splátok a určovania ich poradia, rešpektujúc tento výklad, akceptoval spôsob úpravy splátok, ich výšky a frekvencie, tak ako bolo stanovené v zmluve a nepodmieňoval absenciu údajov o poradí splátok, bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

4. V prípade uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba, resp. obsahuje chybné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,- eur a žalovaná uhradila žalobcovi splátkami sumu 663,47 eur, priznal žalobcovi iba plnenie, ktoré poskytol žalovanej, čo v danom prípade predstavuje 1.336,53 eur, a v prevyšujúcej časti žalobu v súlade s § 9 ods. 2 písm. j/ a § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 52 a nasl. OZ zamietol.

5. Pri úrokoch z omeškania vychádzal z § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. dospel k záveru, že žalovaná sa dostala do omeškania s platením celého úveru dňa XX.X.XXXX, po dni kedy došlo k zosplatneniu úveru, do dňa kedy zaplatila poslednú splátku, t.j. 20.4.2016 zo sumy 1.354,53 eur, preto priznal uplatnené úroky z omeškania ako dôvodné, ako aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy vo výške 1.336,53 od 21.4.2016 do zaplatenia.

6. O trovách konania rozhodol § 255 ods. 1,2 C.s.p., keďže žalobca bol v konaní úspešný na 72,40%, žalovaná bola úspešná na 27,60% pomerná náhrada podľa úspechu vo veci patrí žalobcovi vo výške 44,80%. O výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti rozsudku vo výroku o zamietnutej časti a proti priznanej možnosti plniť dlh v mesačných splátkach podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a vyhovieť jeho žalobe v celom rozsahu., zaviazať žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať mu náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. Rozsudok v napadnutej časti nepovažoval za správny poukazujúc na to, že súd svoje tvrdenie o nesprávne uvedenej RPMN v zmluve podložil výpočtom na internetovej stránke ekonomika.sme.sk, podľa ktorého bola RPMN 13,68 % a nie 15,42 %, ako bolo uvedené v zmluve, avšak podľa § 19 ods. 1 zák. č. 129/2010 z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy sa RPMN vypočítava podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 tohto zákona. Z odôvodnenia len vzhľadom na uvedenie názvu internetovej stránky nie je zrejmé, či súd použil výpočet RPMN stanovený zákonom a teda, či RPMN uvedená v zmluve, je skutočne nesprávna. Namietal správnosť postupu súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o povolení splácať dlh v splátkach majúca za to, že súd rozhodoval podľa neplatnej právnej úpravy podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ktorý súdu dával oprávnenie určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. V aktuálne platnej a účinnej právnej úprave však takéto splnomocňovacie ustanovenie chýba. Ust. § 232 ods. 3 C.s.p., na ktoré súd odkazuje totiž stanovuje že: "Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu." Navyše čo sa týka posúdenia samotných okolností prípadu mal za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu považoval za nepreskúmateľné.

8. Žalovanej bolo odvolanie žalobcu doručené 23.2.2017. Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

9. Výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 1.336,53 eur s úrokom z omeškania zo sumy 1.354,03 eur od 19.4.2016 do 20.4.2016 a zo

sumy 3.336,53 eur od 21.4.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 2,50 eur a nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 1,46 eur nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatným, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bol výrok o splatnosti pohľadávky (o povolení splácať dlh v splátkach), výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania (ďalej len „rozsudok“).

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§365 ods. 1 písm. h/C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutej časti je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušiť.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

12. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p., pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p..

13. Podľa ust. § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2 C.s.p., pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

15. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nepreskúmateľný rozsudok je vtedy, ak dôvody neobsahuje, alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

16. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože z jeho obsahu nie je možné zistiť spôsob výpočtu RPMN, takže nie je možné preskúmať správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalobcom uvádzaná RPMN v zmluve bola nesprávne určená, v neprospech spotrebiteľa, preto je splnená podmienka § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ktorého sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tak isto z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné zistiť, v čom videl porušenie povinnosti žalobcu vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď konštatoval iba nesprávnosť vypočítanej výšky RPMN v neprospech

spotrebiteľa. Za nedostatočné je potrebné považovať aj odôvodnenie rozhodnutia súdu v súvislosti s platnosťou priznanej pohľadávky, t.j. o možnosti splácať priznanú dlžnú čiastku v splátkach po 40,- eur vzhľadom na nedostatok dôvodov.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom do XX.X.XXXX zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/, d/ cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, až k/, r/ a y/; v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Prihliadajúc na citované zákonné ustanovenia je zrejmé, že ide o dva samostatné dôvody pre ktoré je možné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie záver, pre ktorý považuje úver za bezúročný a bez poplatkov odôvodniť tak, aby bolo zrejmé či je to pre oba dôvody alebo iba jeden z nich a ktorý. Pokiaľ ide o konštatovanie uvedenia nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa, bude povinnosťou súdu presne uviesť spôsob výpočtu (matematický) tak, aby bolo možné preskúmať správnosť tohto výpočtu.

20. Podľa § 232 ods. 2,3 C.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

21. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu. Nevylučuje oprávnenie určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach. Preto za nedôvodnú je potrebné považovať odvolaciu námietku o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie podľa neplatnej právnej úpravy. Táto časť výroku rozhodnutia však musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. Preto nepostačuje iba konštatovanie, že rodinné, majetkové a sociálne pomery odôvodňujú určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. Bolo povinnosťou súdu presne špecifikovať, ktoré zistené skutkové okolnosti ho viedli k záveru o splnení podmienok pre povolenie splácať dlh v splátkach.

22. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku o zročnosti pohľadávky, vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).